

Danielin kirja - sata kahdeksankymmentäseitsemän

Leijonan ilmestys: Paniumista lopulliseen sinetöimiseen

Jeff Pippenger

2024-04-17

Kun Jeesus avaa profeetallisen totuuden sinetin, Hänet esitetään Juudan heimon Leijonana, ja Kesareassa Filippuksen luona Juudan heimon Leijona alkoi avata sitä sinettiä, ”että hänen piti menemään Jerusalemiin ja kärsimän paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tulla tapetuksi ja kolmantena päivänä nousta jälleen”. Nämä totuudet ovat sopusoinnussa sen sanoman kanssa, jonka Hän avasi sataneljäkymmentäneljätuhatta käsittävän sinetöimisen ajan alussa ja sitten jälleen saman ajanjakson lopussa. Nämä totuudet ovat sopusoinnussa Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeissa kolmetoista–viisitoista esitetyn sanoman kanssa.

Kun Hän avaa tuon totuuden sadalle neljällekymmenelleneljälletuhannelle, Hän tekee sen käsky käskyn päälle -menetelmän kautta, sillä juuri sieltä löytyvät Jumalan valtakunnan ”avaimet”. Nuo totuudet on syötävä, sillä ne ovat Jumalan valtakunnan avaimet, ja Jumalan valtakunnan tulee olla Hänen kansassaan.

Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta tulisi, hän vastasi heille ja sanoi: Jumalan valtakunta ei tule nähtävällä tavalla; eivätkä he sano: Katso, täällä! tai: Katso, tuolla! sillä katso, Jumalan valtakunta on teidän keskellänne. Luuk. 17:20, 21.

Paholaiset uskovat ja vapisevat, sillä ei riitä, että yksinkertaisesti uskoo ”totuuden”. Sen täytyy tulla osaksi sinua niin kuin syöty ruumiillinen ravinto tulee. Jakeiden kolmentoista–viidentoista historiassa Juudan heimon Leijona avaa sinetit niistä totuuksista, jotka liittyvät pian tulevaan sunnuntailakiin, ja nuo totuudet painavat sinetin viisaiden neitsyiden otsiin ennen tulevaa kriisiä. Juudan heimon Leijona tunki perin pohjin Matteuksen kuudennentoista luvun todistuksen, ja Hänen käyntinsä Kesarea Filippissä oli sopusoinnussa Danielin todistuksen kanssa Paniumista, ja Hän tiesi, että ristin varjo, jonka alla Hän ja Hänen opetuslapsensa seisoivat Kesarea Filippissä, kuvasi tulevan sunnuntailain varjoa Hänen viimeisten päivien kansansa historiassa.

Siitä lähtien Jeesus alkoi osoittaa opetuslapsilleen, että hänen tuli mennä Jerusalemiin ja kärsiä paljon vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden käsissä ja tulla tapetuksi ja nousta kolmantena päivänä kuolleista. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: Pois se sinusta, Herra; älköön se sinulle tapahtuko. Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten. Sitten Jeesus sanoi opetuslapsillensa: Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratko minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen; mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen. Sillä mitä hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Tai mitä voi ihminen

antaa sielunsa lunnaiksi? Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan. Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan valtakunnassaan. Matteus 16:21–28.

Ensimmäinen asia — ja sen tähden ensimmäisen maininnan säännön perusteella tärkein — jonka Jeesus kertoi opetuslapsilleen ristin kärsimyksistä, oli se, että heidän olisi otettava oma ristinsä, jos he päättäisivät seurata Häntä. Sisär White toteaa selvästi, että risti on myös ies. Ies ja risti ovat ihmisen henkilökohtaisen tahdon vertauskuvia, ja kaikki riippuu tahdon oikeasta käyttämisestä. Voima, joka kannattelee Jumalan temppeliä, on Karitsa, joka oli teurastettu ja ripustettu ”pylvääseen”. Teurastettu Karitsa edustaa alemman lihallisen luonnon ristiinnaulitsemista, ja ”pylväs”, johon kuollut liha ripustetaan, on tahto. Kristus antoi esimerkinsä siitä, kuinka voitetaan, pitämällä tahtonsa aina alistettuna Isänsä tahdolle, ja saatettuaan tämän työn päätökseen Hän istuutui valtaistuimelle Isänsä kanssa. Voittamisen vertauskuva on teurastettu Karitsa, joka on ripustettu pylvääseen. Kaikki nämä totuudet liittyvät suoranaisesti niihin, joita Pietari edustaa.

Filadelfialle, jota Exeterin telta edustaa, sanotaan:

Sen, joka voittaa, minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän enää koskaan lähde sieltä ulos; ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani luota; ja minä kirjoitan häneen uuden nimeni. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Ilmestys 3:12, 13.

Se, joka voittaa niin kuin Kristus voitti, saa uuden nimen, niin kuin Simon Barjona sai, ja heistä tulee pylväs Jumalan temppeliin, niin kuin Kristus on teurastettu Karitsa, joka ripustettiin pylvääseen Jumalan temppelissä. Kun he voittavat niin kuin Kristus voitti, he myös istuvat valtaistuimella taivaallisissa paikoissa, niin kuin Kristuskin istui.

Laodikealle, jota Watertownin telta edustaa, sanotaan:

Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä käyn sisälle hänen tykönsä ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Ilmestys 3:20–22.

Ensimmäinen totuus, jonka Jeesus ilmoitti opetuslapsilleen alkaessaan paljastaa ristin kärsimyksiä, oli se totuus, että ihmisten on voitettava juuri niin kuin Hän oli antanut esimerkin voittamisesta. Ihmisten tulee ristiinnaulita liha himoineen ja haluineen. Kun tämä on tehty, heidät asetetaan istumaan taivaallisiin.

Vaikka me olimme kuolleet synteihin, hän on tehnyt meidät eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa — armosta te olette pelastetut — ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt meidät ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät istumaan taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa. Efesolaiskirje 2:5, 6.

Esitettyään ristiinnaulitsemisen totuuden henkilökohtaisen vastuun näkökulmasta Juudan heimon Leijona lisäsi toisen totuuden, joka koskee viimeisiä päiviä.

Sillä mitä hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielunsa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi? Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan. Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan valtakunnassaan. Matteus 16:26–28.

Kun Keskiyön huudon sanoma avataan Juudan sukukunnan Leijonan toimesta sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen päättymisvaiheessa, on oleva joitakuita, jotka eivät kuole. Tällöin Hän puhui nimenomaisesti sadastaneljästä kymmenestä neljästä tuhannesta, Hänen viimeisten päivien kansastaan, jotka eivät maista kuolemaa. Sen tähden kuusi päivää Kesareassa Filippiin luona tapahtuneen vierailunsa jälkeen Juudan sukukunnan Leijona avasi totuuden, jonka oli määrä vahvistaa Hänen opetuslapsiaan ristin tulevaa kriisiä varten, mutta vielä tärkeämmin se puhui pian tulevasta sunnuntailaista.

Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät erilleen korkealle vuorelle. Ja hän muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niin kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niin kuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssaan. Silloin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: Herra, meidän on hyvä olla täällä; jos tahdot, niin tehkäämme tänne kolme majaa: yksi sinulle, yksi Moosekselle ja yksi Eliaalle. Hänen vielä puhuessaan, katso, kirkas pilvi varjosi heidät, ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä. Kun opetuslapset sen kuulivat, he lankesivat kasvoilleen ja peljästyivät kovin. Mutta Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: Nouskaa, älkääkä peljätkö. Ja kun he nostivat silmänsä, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin. Ja heidän astuessaan alas vuorelta Jeesus käski heitä sanoen: Älkää kertoko näystä kenellekään, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista. Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan täytyy ensin tulla? Jeesus vastasi ja sanoi heille: Elias tosin tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut, eivätkä he tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika on kärsivä heidän käsissään. Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta. Matteus 17:1–13.

Tässä kohdassa Juudan heimon Leijona avaa sinettejä totuuksista, jotka sinetöivät sataneljäkymmentä neljä tuhatta aivan armonajan päättymisen edellä, sillä ”aika on lähellä”. Hän ilmaisi ensin ristin kärsimyksen ja esitti tämän kokemuksen ratkaisevana erona yhden ryhmän välillä, joka kieltäytyisi käyttämästä tahtoaan lihan ristiinnaulitsemiseen, ja sellaisen ryhmän välillä, joka seuraisi Kristuksen esimerkkiä. Sitten Hän esitti heille, että he edustivat maan historian viimeistä sukupolvea, jolloin olisi ihmisiä, jotka eläisivät 11. syyskuuta 2001 tapahtuneesta sinettien avaamisesta aina Hänen paluuseensa saakka.

Sitten Hän esitti näyn kirkastetusta olemuksestaan, ja Hänen kanssaan olivat Mooses ja Elia. Sinetöimissanoma, joka avataan, on Jeesuksen Kristuksen ilmestys, joka liittyy Moosekseen ja

Eliaan, ja tuo sanoma alkoi avautua heinäkuussa 2023, kun Ilmestyskirjan yhdenkymmentä luvun kaksi todistajaa, jotka ovat Mooses ja Elia, vahvistettiin rivi riviltä niiksi vertauskuviksi, jotka edustivat sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimistä. Kun ne kolme opetuslasta näkivät näyn ja kuulivat Jumalan äänen, ”he lankesivat kasvoilleen ja peljästyivät kovin. Ja Jeesus tuli heidän tykönsä, koski heihin ja sanoi: Nouskaa, älkääkä peljätkö.”

Näky, jonka ne kolme opetuslasta näkivät, kuvaa näkyä Kristuksen kirkkaudesta viimeisinä päivinä, ja siksi se on sama näky, jonka Daniel näki kymmenennessä luvussa.

Ja minä, Daniel, yksin näin näyn; sillä miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet näkyä, mutta suuri vavistus valtasi heidät, niin että he pakenivat kätkeytyäkseen. Niin minä jäin yksin ja näin tämän suuren näyn, eikä minussa ollut enää voimaa; sillä minun kauneuteni muuttui minussa turmelukseksi, enkä minä säilyttänyt voimaa. Kuitenkin minä kuulin hänen sanojensa äänen; ja kun kuulin hänen sanojensa äänen, vaivuin minä kasvoilleni syvään uneen, kasvot maata kohti. Ja katso, käsi kosketi minua ja nosti minut polvilleni ja kämmmenteni varaan. Ja hän sanoi minulle: Daniel, sinä suuresti rakastettu mies, ymmärrä sanat, jotka minä sinulle puhun, ja nouse seisomaan paikallasi, sillä minut on nyt lähetetty sinun tykösi. Ja kun hän oli puhunut minulle tämän sanan, minä nousin vavisten seisomaan. Silloin hän sanoi minulle: Älä pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti, jona sinä annoit sydämesi ymmärtää ja nöyryyä Jumalasi edessä, sinun sanasi on kuultu, ja minä olen tullut sinun sanojesi tähden. Daniel 10:7–12.

Matteuksen seitsemännentoista luvun kirkastusnäky on Danielin kymmenennen luvun peilinäkynä, joka tapahtuu silloin, kun Hesekielin kuolleet, kuivat luut herätetään henkiin. Näky ja siihen liittyvä sanoma tuovat esiin kaksi palvojen luokkaa, joista toinen on Exeterin teltassa ja toinen Watertownin teltassa, joka on Jeremian pilkkaajien seurakunta ja Johanneksen saatanan synagoga. Niin kuin näyn vaikutukset Danielin todistuksessa, samoin myös: ”kun opetuslapset sen kuulivat, he lankesivat kasvoilleen ja peljästyivät kovin. Ja Jeesus tuli heidän luokseen, kosketi heitä ja sanoi: Nouskaa, älkääkä pelätkö.” Näky oli molemmissa tapauksissa sekä kuultava että nähtävä, ja se synnytti pelkoa kummassakin esimerkissä. ”Kosketus” vaadittiin vahvistukseksi molemmissa todistuksissa.

Kirkastusnäky oli muun muassa todiste siitä, ettei Jumalan sana koskaan petä, sillä Matteuksen kuudenkymmentä luvun viimeisessä jakeessa Jeesus oli sanonut: ”Tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan valtakunnassaan.” Kirkastus oli havainnollistus ”Ihmisen Pojan” tulemisesta Hänen valtakunnassaan.

”Mooses kirkastusvuorella oli todistajana Kristuksen voitosta synnin ja kuoleman yli. Hän edusti niitä, jotka vanhurskaiden ylösnousemuksessa tulevat esiin haudasta. Elia, joka oli otettu taivaaseen näkemättä kuolemaa, edusti niitä, jotka Kristuksen toisen tulemuksen aikana ovat elävinä maan päällä ja jotka ’yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa’ muutetaan; sillä silloin ’tämän kuolevaisen on pukeuduttava kuolemattomuuteen’ ja ’tämän katoavaisen on pukeuduttava katoamattomuuteen’. 1. Korinttolaiskirje 15:51–53. Jeesus oli puettu taivaan valoon, niin kuin Hän ilmestyy tullessaan ’toisen kerran, ei synnin tähden, vaan

pelastukseksi'. Sillä Hän on tuleva 'Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa'.
Heprealaiskirje 9:28; Markus 8:38. Vapahtajan lupaus opetuslapsille oli nyt täyttynyt. Vuorella tuleva kirkkauden valtakunta esitettiin pienoiskuvana,—Kristus Kuninkaana, Mooses ylösnousseiden pyhien edustajana ja Elia kirkastettujen edustajana.” Aikakausten Toivo, 421.

Sinetöimisen totuus sisältää myös sen tunnistamisen, että ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta ovat ne, joita Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa esitetään, jotka eivät kuole ja joita Elia edustaa, ja että Ilmestyskirjan seitsemännen luvun suuri joukko on se, jota Mooses edustaa, ne jotka kuolevat. Toinen ryhmä kutsutaan Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun ensimmäisen äänen kautta, ja toinen ryhmä kutsutaan Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun toisen äänen kautta.

Kosketuksen jälkeen Jeesus antoi opetuslapsille lisäohjeen sanoessaan: ”Älkää kertoko kenellekään tästä näystä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista.” Kirkastusnäky, joka on peilin näky, sekä Jesajan näky kuudennessa luvussa, ja Paavalin näky hänen ollessaan kolmannessa taivaassa, ja Hesekielin näky pyöristä pyörien sisällä, sinetöitiin Juudan heimon Leijonan toimesta aina Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen saakka.

Kristuksen ylösnousemus edustaa niiden kahden todistajan ylösnousemusta, jotka olivat Kristuksen kanssa juuri siinä näyssä, ja heidän oli määrä nousta ylös heinäkuussa 2023. Tuolloin sinetöity sanoma avattaisiin Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kahdelle todistajalle ja kahdelle uskollisten ryhmälle, ja se asetettaisiin Kristuksen kirkkauden peilikuvanäyn yhteyteen maailman lopussa.

Sinetöimissanoma asetetaan myös Ilmestyskirjan ensimmäisen luvun kolmen ensimmäisen jakeen yhteyteen, missä esitetään tiedonvälityksen ketju, joka kuvaa jumaluuden yhdistymistä ihmisyyteen, siinä vaihe vaiheelta etenevässä prosessissa, jossa sinetöimissanoma annetaan niille, jotka ovat ehdolla olemaan sadanneljä tuhatta joukossa.

Vaiheittainen kulku eteni Isästä Poikaan, enkeli Gabrieliin, Johannekseen ja seurakuntiin. Jumalallisesta Isästä jumalalliseen ja inhimilliseen Poikaan, lankeamattomaan luotuun olentoon (Gabriel), langenneeseen luotuun olentoon (Johannes) ja Aasiassa oleviin seurakuntiin (maailmaan). Nämä viisi vaihetta yksilöidään nimenomaisesti aivan Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen ensimmäisessä maininnassa, ja minkä tahansa vaiheen kieltäminen merkitsee niiden kaikkien kieltämistä.

Tuon ilmoituksen mukaisesti opetuslapset kysyivät sitten Jeesukselta: ”Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan täytyy ensin tulla?” Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Elias tosin tulee ensin ja asettaa kaikki ennalleen. Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut, eivätkä he tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika on kärsivä heidän käsissään.” Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta.

Johannes Kastajan ja Johannes Ilmestysensaajan profeettallinen tehtävä on osa sinetöimissanomaa, ja ne Watertownin teltassa olleet, jotka päättivät jättää Samuel Snown sanoman huomiotta, edustavat niitä, jotka eivät ole halukkaita tunnustamaan, että Herra valitsee ne miehet, jotka Hän tahtoo valita. Se ääni, joka valittiin vuonna 1989, joka ensimmäisenä julkaisi

sanomansa kaksisataa kaksikymmentä vuotta vuoden 1776 jälkeen, vuonna 1996, joka oli vartija, joka tunnisti, että kolmas voi oli saapunut 11. syyskuuta 2001, joka esitti syntisen sanoman 18. heinäkuuta 2020, on osa sinetöimissanomaa, ja hänen tehtävänsä edustaa Johannes Kastaja.

हम इस अध्ययन को अगले लेख में जारी रखेंगे।

“Näin joukon, joka seisoj hyvin varjeltuna ja lujana eikä antanut lainkaan jalansijaa niille, jotka tahtoisivat horjuttaa seurakunnan vakiintunutta uskoa. Jumala katsoi heihin hyväksyvästi. Minulle näytettiin kolme askelta — ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat. Minua seuraava enkeli sanoi: ‘Voi sitä, joka siirtää näistä sanomista kivenkään tai liikauttaa neulaakaan. Näiden sanomien oikea ymmärtäminen on elintärkeää. Sielujen kohtalo riippuu siitä, millä tavoin ne otetaan vastaan.’ Minut vietiin jälleen alas näiden sanomien kautta, ja näin, kuinka kalliisti Jumalan kansa oli hankkinut kokemuksensa. Se oli saavutettu suuren kärsimyksen ja ankaran taistelun kautta. Jumala oli johtanut heitä askel askeleelta, kunnes Hän oli asettanut heidät lujalle, liikkumattomalle perustalle. Näin yksilöiden lähestyvän tätä perustaa ja tutkivan sen rakennetta. Toiset astuivat sille heti iloiten. Toiset taas alkoivat etsiä virheitä perustasta. He toivoivat siihen tehtävän parannuksia, ja silloin perusta olisi täydellisempi ja kansa paljon onnellisempi. Jotkut astuivat pois perustalta tarkastellakseen sitä ja julistivat, että se oli laskettu väärin. Mutta näin, että miltei kaikki seisoivat lujina perustalla ja kehottivat niitä, jotka olivat astuneet siltä pois, lakkaamaan valituksistaan; sillä Jumala oli mestarirakentaja, ja he taistelivat Häntä vastaan. He kertoivat Jumalan ihmeellisestä työstä, joka oli johtanut heidät tälle lujalle perustalle, ja yksimielisinä he kohottivat katseensa taivaaseen ja kirkastivat kovalla äänellä Jumalaa. Tämä vaikutti joihinkin niistä, jotka olivat valittaneet ja jättäneet perustan, ja he astuivat jälleen sille nöyryn katsein.”

”Minut johdatettiin takaisin Kristuksen ensimmäisen tulemisen julistukseen. Johannes lähetettiin Eliaan hengessä ja voimassa valmistamaan Jeesuksen tietä. Ne, jotka hylkäsivät Johanneksen todistuksen, eivät hyötäneet Jeesuksen opetuksista. Heidän vastustuksensa Hänen tuloaan ennustavaa sanomaa kohtaan saattoi heidät asemaan, jossa he eivät voineet helposti vastaanottaa voimakkainta todistusaineistoa siitä, että Hän oli Messias. Saatana johti niitä, jotka hylkäsivät Johanneksen sanoman, menemään vielä pitemmälle, hylkäämään Kristuksen ja ristiinnaulitsemaan Hänet. Näin tehdessään he asettivat itsensä siihen asemaan, etteivät he voineet vastaanottaa siunausta helluntaipäivänä, joka olisi opettanut heille tien taivaalliseen pyhäkköön. Temppelin esiripun repeäminen osoitti, ettei juutalaisia uhreja ja säädöksiä enää otettaisi vastaan. Suuri Uhri oli annettu ja hyväksytty, ja Pyhä Henki, joka laskeutui helluntaipäivänä, siirsi opetuslasten mielet maallisesta pyhäköstä taivaalliseen, jonne Jeesus oli mennyt oman verensä kautta vuodattaakseen opetuslastensa päälle sovituksensa hyödyt. Mutta juutalaiset jätettiin täydelliseen pimeyteen. He menettivät kaiken sen valon, joka heillä olisi voinut olla pelastussuunnitelmasta, ja luottivat yhä hyödyttömiin uhreihinsa ja uhrilahjoihinsa. Taivaallinen pyhäkkö oli tullut maallisen sijaan, mutta heillä ei ollut mitään tietoa muutoksesta. Sen tähden he eivät voineet hyötyä Kristuksen välitystyöstä pyhässä.

”Monet katsovat kauhistuneina juutalaisten menettelyä heidän hylätessään ja ristiinnaulitessaan Kristuksen; ja lukiessaan kertomusta Hänen häpeällisestä pahoinpitelemisestään he ajattelevat rakastavansa Häntä eivätkä olisi kieltäneet Häntä niin kuin

Pietari eikä ristiinnaulinneet Häntä niin kuin juutalaiset. Mutta Jumala, joka tutkii kaikkien sydämet, on koetellut sitä rakkautta Jeesukseen, jota he ovat tunnustaneet tuntevansa. Koko taivas seurasi syvimmällä mielenkiinnolla ensimmäisen enkelin sanoman vastaanottoa. Mutta monet, jotka tunnustivat rakastavansa Jeesusta ja jotka vuodattivat kyyneleitä lukiessaan kertomusta rististä, pilkkasivat ilosanomaa Hänen tulostaan. Sen sijaan että he olisivat ottaneet sanoman vastaan ilolla, he julistivat sen harhaksi. He vihasivat niitä, jotka rakastivat Hänen ilmestymistään, ja sulkiivat heidät ulos kirkoista. Ne, jotka hylkäsivät ensimmäisen sanoman, eivät voineet hyötyä toisesta; eikä heitä hyödyttänyt myöskään keskiyön huuto, jonka oli määrä valmistaa heitä astumaan uskossa Jeesuksen kanssa taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään. Ja hylätessään nuo kaksi edellistä sanomaa he ovat niin pimentäneet ymmärryksensä, etteivät he voi nähdä mitään valoa kolmannen enkelin sanomassa, joka osoittaa tien kaikkeinpyhimpään. Minä näin, että niin kuin juutalaiset ristiinnaulitsivat Jeesuksen, samoin nimikristilliset kirkot olivat ristiinnaulinneet nämä sanomat, eikä heillä sen tähden ole mitään tietoa tiestä kaikkeinpyhimpään, eivätkä he voi hyötyä Jeesuksen esirukouksesta siellä. Juutalaisten tavoin, jotka uhrasivat hyödyttömiä uhreja, he kohottavat hyödyttömät rukouksensa siihen osastoon, jonka Jeesus on jättänyt; ja Saatana, joka mielistyy tähän petokseen, omaksuu uskonnollisen luonteen ja johtaa näiden tunnustautuvien kristittyjen mielet itsensä puoleen vaikuttaen voimallaan, merkeillään ja valheihmeillään kiinnittääkseen heidät ansaansa. Toisia hän pettää yhdellä tavalla ja toisia toisella. Hänellä on erilaisia eksytyksiä valmiina vaikuttamaan erilaisiin mieliin. Jotkut katsovat kauhulla yhtä eksytystä, samalla kun he helposti vastaanottavat toisen. Saatana pettää joitakuita spiritismin avulla. Hän tulee myös valkeuden enkelinä ja levittää vaikutustaan maahan väärin uskonpuhdistusten välityksellä. Kirkot ovat haltioissaan ja pitävät sitä Jumalan ihmeellisenä työnä hyväkseen, vaikka se on toisen hengen työtä. Kiihotus haihtuu ja jättää maailman ja kirkon pahempaan tilaan kuin ennen.

”Näin, että Jumalalla on vilpittömiä lapsia nimellisten adventistien ja langenneiden kirkkojen joukossa, ja ennen kuin vitsaukset vuodatetaan, näistä kirkoista kutsutaan ulos sekä saarnaajia että kansaa, ja he ottavat ilolla vastaan totuuden. Saatana tietää tämän; ja ennen kuin kolmannen enkelin voimallinen huuto annetaan, hän synnyttää näissä uskonnollisissa yhteisöissä kiihtymyksen, jotta ne, jotka ovat hylänneet totuuden, voisivat ajatella, että Jumala on heidän kanssaan. Hän toivoo voivansa pettää vilpittömät ja saada heidät ajattelemaan, että Jumala yhä toimii kirkkojen hyväksi. Mutta valo on loistava, ja kaikki vilpittömät jättävät langenneet kirkot ja asettuvat jäännöksen puolelle.” Early Writings, 258–261.